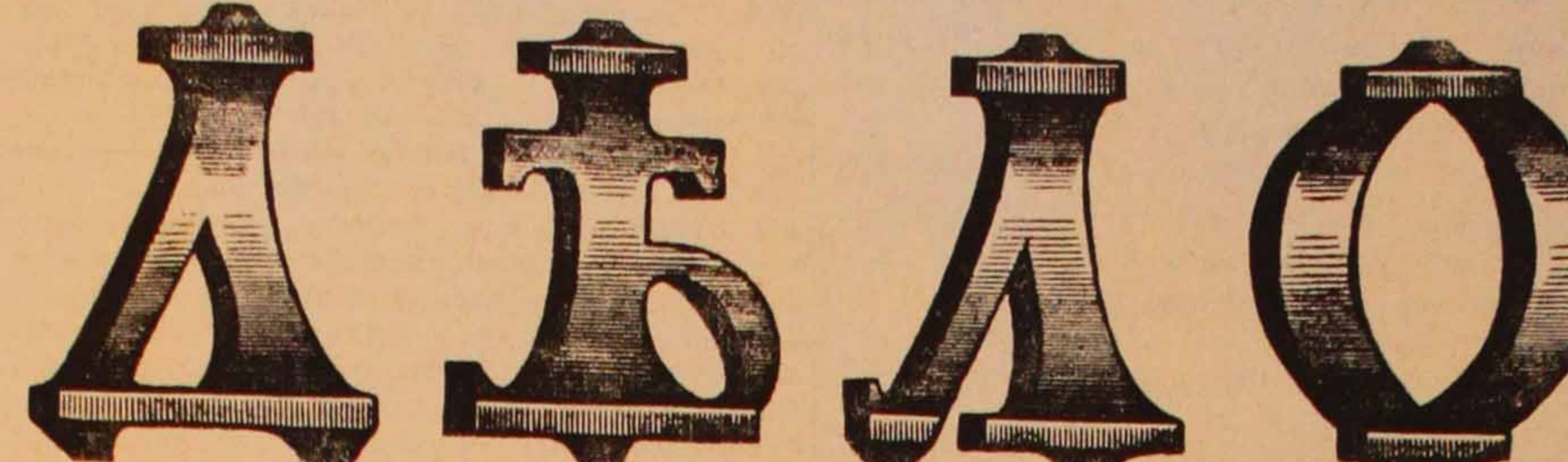

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ сюжетъ о 4-й год попол. Литер. додатокъ
"Бібліотека польська" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кожного 16-го и послѣднаго днія кожного місяця.
Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улица
Галицька.
Всі листы, посыпки и реклама належать переслати
подъ адресомъ: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицька.
Реклами не звертаються толькъ на попереднє застере-
женіе.
Послідовніе число стоять 12 кр. а. в.
Оголошення припиняються по цій 6 кр. а. в. бтк однак
строчки печатанія.
Реклами неопечатаній вольній бтть порта.
Предплату належить переслати франко (найлучше
поштовимъ переказомъ) до: Адміністрації часописа "Дѣло"
в Галицьку, Ч. 44.

ВІ. Читателівъ въ Россії просимо ма-
ти на увагу, що въ вимовѣ —ji, ő, á—i, u (въ
серединѣ и на концѣ слівъ) —ы, и (на початку
слівъ и по самогласныхъ) —i, ő (на початку
слівъ) —vi.

**Съ днемъ I (13) липня розпо-
чався III. чверть року. Просимо П. Т.
Предплатниковъ выровнати всѣ рахунки.**

РОБОТЫ ВЫДѢЛУ КРАСВОГО ПЕРЕДЪ СОЙМОМЪ.

Цѣкава рѣчь, що Выдѣлъ краевый пока-
зувъ сего року досить замѣтну повѣльность
въ приготовленію своихъ спороздань и ви-
несень для маючого певавомъ зѣбрати сойму.
Одна газета польска толкувала се тымъ, що
Выдѣлъ краевый не може виступати съ важ-
нѣшими внесеніями, бо не знає що успосо-
бленія нового сойму, который збирається сего
року донѣрва першій разъ па сесію...

Зъ приготовленыхъ Выдѣломъ краевымъ
роботъ доси звѣстній були намъ и нашимъ
читателямъ лиши: 1) проектъ нової уставы
конкуренції, котра має знести уставу зъ
15 серпня 1866 р. (Ч. 28 Дн. з. к.) доты-
чуши покриванія коштобъ на будову и удер-
живаніе будынкобъ церковныхъ и парохіаль-
нихъ и на справлюваніе прирядобъ и прибо-
ровъ церковныхъ, — и 2) спорозданье Вы-
дѣлу краевому дотычно упорядкованія внутрѣ-
шнього дѣловодства урядового въ урядахъ гро-
мадскихъ и повѣтовыхъ. Въ послѣдніхъ же
дніяхъ досвѣдую ще о кѣлькохъ роботахъ
Выдѣлу краевого, призначенихъ для сойму.

Помінувшись менше важне спорозданье о змѣ-
нахъ територіальній принадлежности гдѣякіхъ
громад до тыхъ або другихъ судовъ чи ста-
ростъ, — мы поднесемъ два важнѣшій ви-
несенія Выдѣлу краевого, а именно: 1) змѣну
въ бюджетѣ шкѣльномъ и 2) проектъ уставы
о принятію на фондъ краевый поруки за квоту
34.000 зр. удѣлену зъ фондовъ державныхъ
за запомогу жителівъ Галичини, потерпѣвшихъ
минувшого року тяжкій елементарній нещастя.

До 1). Якъ звѣстно, нашимъ читателямъ,
справа шкѣльного вихованія народного въ на-
шому краю не стоять такъ добре, якъ бы се
здавало неодному необознаному съ отноше-
ніемъ шкѣльными въ краю а судачому толькъ
зъ зверхніхъ проявовъ, примѣромъ зъ шу-
нивихъ воспілкобъ польского товариства педа-

гогичного о величезніомъ поступѣ краевого
шкѣльництва бтть часу, якъ проводѣ его дѣ-
стався въ руки краевої ради шкѣльної и о-
кружніхъ ради шкѣльнихъ. Шумній тѣ ви-
склики польскихъ шовинистовъ можуть оти-
снитися хиба до поступу въ полонизацію ру-
сихъ шкѣль закладанихъ — підъ руковод-
ствомъ пок. еп. Куземского и гдѣякіхъ дру-
гихъ нашихъ мужевъ — головно жертволово-
біемъ нашого народу и нашого духовенства.
Але жъ полонизацію шкѣль русихъ, хочь
бы и якъ оно робило успѣхи, мы нѣякъ не наземо
поступомъ, — противно, мы наземо его пово-
домъ до упадку и деморализаціи въ краевомъ
шкѣльництвѣ. О поступѣ въ красвомъ шкѣль-
нимтвѣ не можна такожъ судити зъ тыхъ ко-
штобъ шкѣльнихъ будынкобъ по гдѣякіхъ
селахъ, котрими тѣшилися хиба инспекторы
шкѣльній, — а нарбдъ стогнавъ и стогнє підъ
тягарами, якъ се справедливо замѣтило свого
часу посолъ гр. Рей въ краевомъ соймѣ. — Нѣ,
анѣ зъ одного анѣ зъ другого проаву не мо-
жна судити о поступѣ нашого шкѣльництва
краевого. Здоровомыслий чоловѣкъ поступомъ
назве — значный щорбчий приростъ новихъ
шкѣль по селахъ, позбавленыхъ до нинѣ тої
"святынї науки". Коли спорозданье угро-
ского министра просвѣти Трефорта говоригъ
о поступѣ народного вихованія шкѣльного, то
выразно вказує на величезній приростъ ново-
зложенныхъ шкѣль въ послѣдніхъ рокахъ. А
якъ же у насъ? Чи число новихъ шкѣль въ
нашомъ краю вистрасте въ належніомъ оти-
шенню?

Якъ вистрасте число нашихъ шкѣль на-
родныхъ, се показавъ минувшого року мар-
шалокъ краевый дръ Зыблевичъ въ своїй
програмѣ при открытии сойму. "Девять лѣтъ —
сказавъ онъ — обовязує наша устава шкѣль-
на, а однакъ процентъ жителівъ Галичини,
неуміючихъ анѣ читати анѣ писати, есть въ
порѣвнанію съ іншими краями монархіи дуже
некористній. И не диво, у насъ есть 2413
громадъ адміністраційныхъ, котрій доси анѣ
не мають шкѣль власної, анѣ не прилу-
ченій до школы сусѣдної. На око здавалось бы,
що недостача фондівъ есть причиною, що такъ
значне число громадъ зѣстас безъ науки —
навѣть читана. Але не недостача фондівъ
винна сему; причина лиха лежить въ тѣмъ,
що мы доси бѣльше дбали о реорганизацію
старихъ шкѣль (заложенихъ) жертволовбіемъ

Русиновъ ще передъ краевою радио шкѣль-
ною. — Ped.), інѣкъ о засновуваннѣ новихъ.
Зъ того вишло, що черезъ девять лѣтъ
у насъ заложено ледви 224 новихъ
шкѣль, — се значить, що потрѣбно ще не
менше якъ 96 лѣтъ ждати, щоби кожда гро-
мада мала свою школу. Дотепершній систему
треба змѣнити. Треба занитися виключно за-
кладаньемъ новихъ шкѣль доти, доки кожда
громада не буде мати нової школы. Шкѣль
новихъ мусять бути закладаній на взорець дав-
ніхъ шкѣль, щоби не було дороге ихъ удер-
жанье и не треба вимагати бтть громада ко-
штобъ будынкобъ; нехай наука отбувається
и въ селянській хатѣ, щоби толькъ отбува-
лася въ кождомъ селѣ. Такъ поступаючи, за-
якихъ десять лѣтъ кожде село буде мати шко-
лу, а тогдь приступимъ и до організації
шкѣль".

Якъ бачимо п. маршалокъ краевый въ
своїй торбчій промовѣ не толькъ виказавъ
сумній стань краевого вихованія шкѣльного,
але и вказавъ нову дорогу и выповѣвъ свою
програму. Можна було надѣятися, що п. мар-
шалокъ приступить и до перевоження своєї
програмы въ дѣло. И спрадвѣ, сего року Вы-
дѣль краевый въ мысль тої програмы п. мар-
шалка ухваливъ вставити въ бюджетѣ шкѣль-
ній, предложеніемъ краевої радио шкѣль-
ною, позицію 100.000 зр. на закладаньє
новихъ шкѣль народныхъ, и то стъ
такимъ застереженемъ, що сумою тою
має розпоряджати самъ Выдѣль краевый! П. маршалокъ очевидно не до-
вѣряє краевої радио шкѣльній, и підозрѣва-
ючи, що она готова призначену суму ужити
на що інше, а не на виразно указану цѣль,
— застережає розпоряджуванье тою сумою
Выдѣлови краевому, значить, въ першої линії
собѣ самому.

Мы вже минувшого року заявили свою
згоду на програму п. маршалка дра Зыблеви-
чика дотычно закладанія новихъ шкѣль, а те-
перь тѣшимося, що онъ приступає до дѣла.
Мы бажаємо просвѣти народу, бажаємо, щобъ
въ кождій року вихованію відъмнити
важній витокъ вихованія, що въ порѣвнанії
зъ іншими краями монархіи дуже
некористній. И не диво, у насъ есть 2413
громадъ адміністраційныхъ, котрій доси анѣ
не мають шкѣль власної, анѣ не прилу-
ченій до школы сусѣдної. На око здавалось бы,
що недостача фондівъ есть причиною, що такъ
значне число громадъ зѣстас безъ науки —
навѣть читана. Але не недостача фондівъ
винна сему; причина лиха лежить въ тѣмъ,
що мы доси бѣльше дбали о реорганизацію
старихъ шкѣль (заложенихъ) жертволовбіемъ

такъ зновъ радо дає и послѣдній грбшъ на
цѣли потрѣбній, продуктивній и реальній, — а
на просвѣту народу певно не пожалує, —
толькожъ на просвѣту таку, якої бпь хоче
и якої ему треба. Для тогожъ то, щоби була
пожадана користь зъ реформы п. маршалка,
не досить закладати богато новихъ шкѣль,
треба такожъ гдѣно якъ старій такъ і новій
шкѣль упорядкувати і повести; треба, щоби
руські шкѣль були рускими виховуючими за-
кладами, а не аренами для політично-народ-
нихъ стремлень — для полонізації. Толькъ
при такій направлѣнії нашихъ аномальнихъ та-
першніхъ отношеній шкѣльнихъ — дастися
розвѣти недовѣріе руского народа до тепе-
ршній системи вихованія шкѣльного, — пе-
довѣріе, висказане передъ двома роками въ
соймѣ посоль-селяниномъ Ольшаникомъ, — і
толькъ при такій направлѣнії новій шкѣль, ко-
торми мы такъ тѣшимося, зможутъ принести
пожадану загальну користь...

До 2). Минувшого року навѣстили нашъ
край, особливо руску єї часть, великий неща-
стя черезъ вилыви рѣкъ. Центральне прави-
тельство прішло въ помочь потерпѣвшимъ,
удѣливши зъ фондівъ державнихъ въ загаль-
ній сумъ 27.500 зр. незворотно запомоги,
а 34.000 зр. безпроцентово пожички громадамъ
повѣтівъ Рогатинського, Станиславів-
ського, Рудецкого, Товмацкого и Жидачівського.
Тихъ 34.000 зр. мусять отже дотычній гро-
мадамъ а взгладно надѣлій потерпѣвшій звер-
нути въ пяти рокахъ почавши бтть 1 січня
1884.

Намѣстництво, котре поручило ц. к. ста-
ростямъ въ порозумію съ выдѣлами повѣтівъ
розвѣти роздѣляти івжъ потерпѣвшимъ запомогу
и пожичку, удалось до Выдѣлу краевого, що-
бы бпь принявъ на фондъ краевый поруку за
34.000 зр. пожички и ще передъ скликаньемъ
сойму виставивъ президію Намѣстництва дес-
кларацію, що згадану поруку пріймає, — ро-
зумѣється, съ застереженемъ, що соймъ познѣ-
ше єї потвердить.

Выдѣль краевый згодився на предложение
президію Намѣстництва въ тѣмъ пересвѣдченю,
що фондъ краевый не потерпїть задля того
нѣякої страти, бо въ мысль уставы державної,
котрою признано потерпѣвшимъ країнъ по-
жичку, ручать за неї въ першомъ рядѣ гро-
мады, а §. 7 тої уставы постановляє, що
заягаючі рати пожички мають бути стягани

кви св. Тройцѣ вручивъ приѣхавшій въ Українини канцеляристъ Іванъ Романовичъ дѣв'ято-
члобитній; царь разпечатавъ ихъ въ домѣ, ава-
ніомъ "Чотири фрагати" и найшовъ въ тихъ
члобитніхъ "неосновательна и противнія
прошенія". Зъ приказу, даного вже по смерті
Петра (Полн. Собр. Зак., ст. 4651) видно, що
въ одній зъ тихъ члобитніхъ, написаній
старшиною, що вѣсталася була на Українѣ, просили царя, на жаданье цѣлого українського
народу, що вибѣсь українську колегію, а замѣсть
неуміючихъ анѣ читати анѣ писати, есть въ
порѣвнанію съ іншими краями монархіи дуже
некористній. И не диво, у насъ есть 2413
громадъ адміністраційнихъ, котрій доси анѣ
не мають шкѣль власної, анѣ не прилу-
ченій до школы сусѣдної. На око здавалось бы,
що недостача фондівъ есть причиною, що такъ
значне число громадъ зѣстас безъ науки —
навѣть читана. Але не недостача фондівъ
винна сему; причина лиха лежить въ тѣмъ,
що мы доси бѣльше дбали о реорганизацію
старихъ шкѣль (заложенихъ) жертволовбіемъ

трій вже разъ зробивъ бувъ дуже важну
прислугу єї Толстымъ въ приманеню цар-
вича Алексія въ заграницѣ. Царь давъ єму
інструкцію — переглянути и докончить слѣд-
ство, котре розпочавъ а не докончить князь
Трубецкій. Румянцевъ мавъ вѣтрати всѣхъ
тихъ, що були вже перше розпитуваній, забез-
печити ихъ, що имъ не станеся нѣчого злого,
уговорити ихъ, щоби безъ всякої боязни ви-
казали проступки Полуботка и всії старшини
а, коли се розкажуть, вислати ихъ до Петер-
бурга, не підъ арештомъ а єї офіціомъ. За-
разомъ наказано Румянцеви, збирати въ горо-
дахъ козаковъ, впевнююти ихъ, що имъ буде
лучше, коли замѣсть давніхъ полковниківъ
будуть призначеній новій, въ помѣжъ Моск-
алів'я, и ствердити, що козаки зовсімъ не по-
сылали чолобитнію въ вѣльніомъ выборѣ геть-
мана, а що таку чолобитнію видумала старшина
именемъ всіого козацтва, бевъ ихъ жаданя.

Румянцевъ въ січні 1724 року доносивъ
єї Чернігова, що онъ, приѣхавши до Стародуба
скликавъ на вѣбрь гетьмана, котру підслано цареви
будь-то бтть цѣлого козацтва. Чернігівській козак
отповѣлъ, що нѣчого о тѣмъ не знають,
що старшина склала туто чолобитнію "воровски
безъ ихъ позволенія". Бувшій въ арештѣ кан-
целяристъ Банькевичъ подавъ на старшину
донесъ и Румянцевъ переславъ єї царській
канцелярії. Зъ Чернігова Румянцевъ вибира-
вся єхати до другихъ українськихъ полко-
вихъ городівъ и просивъ о дальшій для себе
інструкції. Тихъ інструкції мы не нашли,
однакъ єї указу Катерини I (П. С. З. ст. 4651)
оказується, що Румянцевъ єхавъ по всѣхъ пол-
ковихъ городахъ и всюди скликавъ на ра-
ду полкову старшину и по кѣлька сотокъ ко-
заковъ. Онъ запитувавъ на радѣ такъ, якъ въ
Черніговѣ и Стародубѣ. Всюди козаки казали,
що они не просили нѣчого засненіе української
колегії, котру подала генеральна старшина про-
відбрати гетьмана, и чи се на ихъ жаданьє ге-
неральні старшини писала туто чолобитнію? Одні
казали, що знають; другі — що не пригадають
себѣ добрѣ. Однакъ замѣчає Румянцевъ бтть себѣ,
— всѣ говорили такъ, що гдѣ имъ вѣрити: бтть

вотані в Нагарѣ, Герона, Фигуерасъ, Лерида, Сео-де-Урель, въ Сантої и Сантандерѣ а наконецъ якъ той оціпь починаючи рушати въ баконічихъ провінціяхъ духъ карлистовскій. Всюди голосують: «Най жіє республіка! Най жіє конституція зъ 1869 року! Най жіє Зориля! Зъ Франції єде вже и давній президентъ Зориля а правительство оголошує тимъ часомъ станъ осады по цѣлому краю. Монархія загрожена напраду а однакожъ король вітрає до Мадриду, где его народъ овациями вітає, и заєдає въ рдѣ министрій. Якъ ту погодити приклонність монархії въ Іспанії зъ ідеєю республіканською? Се відно пытанье, котре насуває гадку, чи може йны въ Іспанії удержатися республіка, наколи бы повстане наброшло такою силы, що и звалило бы теперішне правительство. Минувшостъ Іспанії не дає ще на йны до сего великою поруки. Въ народѣ, который отъ самой майже колиски живъ толькъ подъ проводомъ сильнейшою руки, не такъ скоро запустить глубокій корѣнъ ідея республіканською самоуправы. Се видимо найбліжше на найближшихъ соєдкахъ и посестрахъ Іспанії па Франції и Італії. Колькожъ то пролонту крові стояло закимъ въ Франції запанувала республіка а павѣть що йны управа монархична въ нїй не виключена. О Италиї не ма вже що и сказати; тамъ мусить народъ проживати впередъ процесъ сконсолидовання въ одну цѣлість. Якожъ падѣя нынѣшніхъ прихильниківъ въ той Іспанії, которую насампередъ давили Бандали и Арабы, потому свята інквізіція а въ конці Бурбони? Чи въ тѣмъ народѣ, который 1812 р. застягає до поза и тагне Фердинанда VII. везучого проскуринція и шибенцівъ до Мадриду, може такъ скоро запанувати республіканська самоуправа? Правда, колькожъ поколіни пережило бѣтъ того часу и багато змѣнилося, але и богато що позадалося, зъ чого Іспанія насампередъ мусить отстисти, закимъ має въ нїй запанувати республіка. Характеристичнимъ єсть для Іспанії, що всіку революцію подносить насампередъ вояко; народъ самъ не має ще смѣlosti. Зъ бѣтъ то и походить, що въ новѣйшихъ часахъ въ республіка не може стало удержатися, и нї монархізмъ не має сильної підставы; родято отже анархізмъ и межнусобицї. Треба конче сильно руки, великого політичного знакомства, що въ Іспанії удержати спокой. Тому то и додержає Іспанії Нѣмеччина, щоби правительство о сколько може, виступило сильно противъ теперішніхъ ворохобній. Такъ отже найближша будучість Іспанії залежить бѣтъ поступленя правительства короля Альфонса. Смѣле и сильно виступлене противъ повстання зъ одної стороны, а зъ другої розширеніе конституції, котре йны юдъ проводомъ Сагасты толькъ воюю найшла опозицію, можуть монархія найскорѣше довести буничість запевнити.

Россія. Министръ войны Ванновскій, якъ зачувати має дефінітивно опустити свое становище; на его мѣсце має вступити гр. Павло Шуваловъ II. — «Ст. Петербургск. Вѣдом.» доносять, що министръ внутренніхъ дѣлъ видає розказъ для волынської и подольської губернії, щоби обчислити всѣхъ Нѣмцевъ и при тѣмъ сконстатувати, колькожъ Нѣмцевъ пробуває въ Россії дозвіль якъ пять лѣтъ. Всѣ, що дозвіль якъ пять лѣтъ проживають въ Россії, мусить або натурализувати або вити зовсімъ зъ краю. Кто знає, якъ въ Россії Нѣмцѣ розвельможилися и якъ они всѣ — подобно жидали — взяли въ руки, того себѣ указъ правительства не дуже здіє. Нѣмцѣ въ Россії сталися вже до того ступеніи зухвалими, що навѣтъ въ чисто словянськихъ сторонахъ вимагають бѣтъ россійськихъ урядовъ, щоби они призначали ихъ подання въ Нѣмції языкомъ въ Нѣмції на ныхъ бѣтъ, по зважи, що они не мають потреби учиться якогось другого, хочбы правительственного россійского языка. — «Совѣтуючій сенатъ въ Петербурзѣ постановилъ зложити комісію для зреорганизовання въ грунті петербурзької и московської поліції. Товариши міністра въ шефъ жандармерії Оршевской назначений презесомъ комісії, до котрої ввѣдено такожъ шефъ державної поліції соєднини Плеве. — Вѣдомостъ, що гр. Толстой має уступити а на его мѣсце має прѣйти Победоносцевъ, показується ошибочною. Гр. Толстой повертає зъ уралью и обїмає знову справы внутрішніхъ дѣлъ.

Нѣмеччина. Велику увагу звертає теперъ на себе розказъ Нѣмції армії отъ 31 марта слѣд. р. має бути перенесене на пруско-російську границю. Найдѣтъ такій мѣста на границі, котре доси жадно залоги не мають, одержать єси. Однакожъ чимъ всѣхъ полюбътъ, якъ суть вже в мають ще бѣтъ розложени на російській границі, есть взглѧдно досить слабе. Нѣмецкія газети пояснюють тоє тѣмъ, що значне число желязниць и доба організації войска не дають потреби установи баконічихъ мѣстъ на границі. Крѣмъ сеї транслюкації войска, уладжують на інграчичнихъ желязницахъ танкі «замыкаючій форти», котрихъ цѣлою має бути не допустити іннріятелі, щоби могъ скоро запанувати цѣлою желязницю. — Виборы въ Киль націонили либераловъ Нѣмецкихъ великою радостею, тожъ голосують свої трумпѣ цѣломъ світови и доказують, що сила либеральнъ ідеї въ Шлезвигу и Гольштінѣ съ кождымъ днемъ здобуває собѣ бѣльше мѣсця. Не зважають срокахъ, що толькъ консерватисты и слабе застуництво соціалістівъ причинили до ихъ побуди. Зъ дальшихъ виборівъ залишають выборъ поступовца Шенкнъ въ Визбаденѣ 6927 гол. противъ членія центру, который одержавъ 3182 голосовъ; членъ Іоєстъ, соціалістъ, одержавъ лиши 1335 голосовъ. — Якъ доносить «Альзацко-логарингенска

Газ.», хотѣвъ посолъ Антоанъ видаєтися въ Мецу французьку газету. Намѣстникъ Мантайфель не дозволивъ однакожъ, мотивуючи забороненіе тымъ, що Антоанъ хоче тымъ прислужитися, толькъ за граници, се бѣтъ Франція. Посоль Антоанъ хотѣвъ въ своїмъ органѣ ставати въ оборонѣ французькихъ жителівъ Альзації и Лотарингії и проагувати ихъ єдностъ зъ Францією. — Въ Ерфуртѣ бѣтъ великий празникъ на чиамять приняття Лютера до сего мѣста. Около 30.000 людей брали удѣль въ обімъ празнику. Подобній празники отбулися 13 и 14 с. м. въ Витенбергу. Празникъ Лютера має пынѣ, крѣмъ звичайного религійного значенія, що и політичне. Єсть бѣтъ демонстрацію, вимѣreno въ першій линії противъ нѣмецкихъ католиківъ, котрій остаточно 10—13 вересня мають збратися въ Дисельдорфѣ на нарады, а въ другої линії задумали нѣмецкія протестанти при нынѣшніхъ натягненіяхъ бѣтъ мѣжъ курію а нѣмецкимъ правительствомъ показати першої, где то мовь сила нѣмецкої держави почиває. На празникъ до Витенбергу прїїхавъ такожъ великий князь саксо-ваймарський. — 10 с. м. вернувъ зъ Ішль нѣмецкій цѣсарь до замку въ Бадельбергѣ.

Франція. Виборы до головної ради виши вали въ користь для республиканцівъ. По селахъ зыкали республиканцівъ значне число представитељівъ; по мѣстахъ толькъ стратили колька мѣсць и то по бѣльшої частіи зъ власної вини. бо республиканськіи виборці повставали одинъ противъ другихъ и розстрілювали голоси. Доси есть вже 728 виборівъ. Вибрано 450 республиканцівъ, 220 консерватистовъ, а 58 виборцівъ маються на ново пе реводити. Зъ членами парламенту вибрано міністри Мартен-Фейе и Мединъ; зъ консерватистами вибрано Касапія, Ларошфокольта и Жодіба. — 12 с. м. бѣтъ въ Лиль митинги, на котріхъ Ганри Рошфоргъ промавлявъ за знесеніемъ постайного войска. Насампередъ взівсь Рошфоргъ тоасти на испанську республіку, а пото въ горячої бесѣдѣ промозгавъ за знесеніемъ постайнихъ армій и жадавъ загально-народного зброяння, щоби въ потребѣ цѣлій народъ мѣръ боронитися. Доки существуетъ стоячі армії, казавъ мовця, доти правдива республіка неможлива. — Поясненіе памятника оборони Парижа бѣтъ 12 с. м. о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — казутъ они — «буви утѣкъ». — Рѣчи въ Тоннинѣ якось не ведутся, а що гѣрше, що въ Парижі вже майже певній, що ханьскій войска стоять вже въ Тоннинѣ. Місія Трику не повелася и для того сїї зажадавъ — якъ мы вже доносими — звіту о 4 годинѣ по полуночи. Радикальній журналъ підносятъ зъ радостю, що при открытию памятника піднесла демонстрація на рѣчъ амністії. Министръ Вальдекъ-Русо — каз

